

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 6. marca 2007*

V spojených veciach C-338/04, C-359/04 a C-360/04,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané Tribunale di Larino (Taliansko) (C-338/04) a Tribunale di Teramo (Taliansko) (C-359/04 a C-360/04) rozhodnutiami z 8. a 31. júla 2004 a doručené Súdnemu dvoru 6. a 18. augusta 2004, ktoré súvisia s trestnými konaniami proti:

Massimiliano Placanica (C-338/04),

Christian Palazzese (C-359/04),

Angelo Sorricchio (C-360/04),

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann (spravodajca), G. Arestis, A. Borg Barthet a M. Ilešič,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. marca 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— páni Placanica a Palazzese, v zastúpení: D. Agnello, avvocatessa,

— pán Sorricchio, v zastúpení: R. A. Jacchia, A. Terranova, I. Picciano a F. Ferraro, avvocati,

- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci A. Cingolo a F. Sclafani, avvocati dello Stato (C-338/04, C-359/04 a C-360/04),

- belgická vláda, v zastúpení: pôvodne D. Haven, neskôr M. Wimmer, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Vlaeminck a S. Verhulst, advocaten (C-338/04),

- nemecká vláda, v zastúpení: C.-D. Quassowski a C. Schulze-Bahr, splnomocnení zástupcovia (C-338/04),

- španielska vláda, v zastúpení: F. Díez Moreno, splnomocnený zástupca (C-338/04, C-359/04 a C-360/04),

- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a C. Bergeot-Nunes, splnomocnení zástupcovia (C-338/04),

- rakúska vláda, v zastúpení: H. Dossi, splnomocnený zástupca (C-338/04, C-359/04 a C-360/04),

- portugalská vláda, v zastúpení: L. I. Fernandes a A. P. Barros, splnomocnení zástupcovia (C-338/04, C-359/04 a C-360/04), za právnej pomoci J. L. da Cruz Vilaça, advogado (C-338/04),

- fínska vláda, v zastúpení: T. Pynnä, splnomocnená zástupkyňa (C-338/04),

- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. Traversa, splnomocnený zástupca (C-338/04, C-359/04 a C-360/04),

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. mája 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

¹ Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článkov 43 ES a 49 ES.

- 2 Tieto návrhy boli podané v rámci trestných konaní vedených proti pánom Placanica, Palazzese a Sorricchio za nerešpektovanie talianskej legislatívy upravujúcej zber stávk. Spadajú do právneho a skutkového rámca podobného právnym a skutkovým rámcom, ktorých sa týkali rozsudky z 21. októbra 1999, Zenatti (C-67/98, Zb. s. I-7289), a zo 6. novembra 2003, Gambelli a i. (C-243/01, Zb. s. I-13031).

Právny rámec

- 3 Talianska právna úprava v podstate stanovuje že účasť na organizovaní hazardných hier, vrátane zberu stávk, podlieha získaniu koncesie a policajného povolenia. Akékoľvek porušenie tejto právnej úpravy podlieha trestným sankciám, ktoré môžu dosahovať až trojročný trest odňatia slobody.

Koncesie

- 4 Udelenie koncesíí na organizovanie stávk na športové podujatia bolo do roku 2002 spravované Talianskym národným olympijským výborom (Comitato olimpico nazionale italiano, ďalej len „CONI“) a Národnou úniou pre šľachtenie konských rás (Unione nazionale per l'incremento delle razze equine, ďalej len „UNIRE“), ktoré boli oprávnené organizovať stávky spojené so športovými podujatiami organizovanými alebo konajúcimi sa pod ich kontrolou. Toto vyplývalo zo spojených ustanovení zákonného dekrétu č. 496 zo 14. apríla 1948 (GURI č. 118, zo 14. apríla 1948), článku 3 ods. 229 zákona č. 549 z 28. decembra 1995 (riadna príloha GURI č. 302 z 29. decembra 1995) a článku 3 ods. 78 zákona č. 662 z 23. decembra 1996 (riadna príloha GURI č. 303 z 28. decembra 1996).

- 5 Špecifické pravidlá pre pridelenie koncesí boli stanovené dekrétom č. 174 ministerstva hospodárstva a financií z 2. júna 1998 (GURI č. 129 z 5. júna 1998, ďalej len „dekrét č. 174/98“), pokiaľ ide o CONI, a dekrétom prezidenta republiky č. 169 z 8. apríla 1998 (GURI č. 125 z 1. júna 1998), pokiaľ ide o UNIRE.

- 6 Čo sa týka koncesí udeľovaných zo strany CONI, dekrét č. 174/98 stanovoval, že udelenie sa vykoná formou výzvy na predkladanie ponúk. Pri tomto udelení CONI musí najmä dbať o prehľadnosť zloženia akcionárov/držiteľov koncesí a o racionálne rozdelenie bodov zberu a prijímania stávk na štátnom území.

- 7 Na zaručenie prehľadnosti zloženia akcionárov článok 2 ods. 6 dekrétu č. 174/98 stanovoval, že ak je držiteľom koncesie kapitálová spoločnosť, akcie s ktorými je spojené hlasovacie právo, musia byť vydané na meno fyzických osôb, verejných obchodných spoločností alebo komanditných spoločností a nemôžu byť prevádzané iba rubopisom.

- 8 Ustanovenia týkajúce sa udeľovania koncesí zo strany UNIRE boli analogické.

- 9 Roku 2002 boli právomoci CONI a UNIRE v nadväznosti na sériu legislatívnych zásahov v oblasti stávk na športové podujatia prevedené na nezávislú správu štátnych monopolov, konajúcu pod záštitou ministerstva hospodárstva a financií.

- 10 V zmysle zmeny zavedenej pri tejto príležitosti článkom 22 ods. 11 zákona č. 289 z 27. decembra 2002 (riadna príloha GURI č. 305 z 31. decembra 2002, ďalej len „zákon o financiách na rok 2003“) od uvedenej doby sa mohli výziev na predkladanie ponúk na udelenie koncesíi zúčastňovať všetky kapitálové spoločnosti bez ohľadu na ich právnu formu.

Policajné povolenia

- 11 Policajné povolenie môže byť udelené výlučne držiteľom koncesie alebo povolenia ministerstva alebo iného subjektu, ktorému zákon vyhradzuje možnosť organizovať alebo prevádzkovať stávky. Tieto podmienky udelenia vyplývajú z článku 88 kráľovského dekrétu č. 773 o schválení úplného znenia zákonov o verejnej bezpečnosti (Regio Decreto č. 773, Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza) z 18. júna 1931 (GURI č. 146 z 26. júna 1931), zmeneného a doplneného článkom 37 ods. 4 zákona č. 388 z 23. decembra 2000 (riadna príloha GURI č. 302 z 29. decembra 2000, ďalej len „kráľovský dekrét“).
- 12 Okrem toho, v zmysle článku 11 v spojení s článkom 14 kráľovského dekrétu nemôže byť policajné povolenie vydané osobe, ktorá bola odsúdená na určité tresty

alebo za určité trestné činy, týkajúce sa najmä bezúhonnosti, dobrých mravov alebo činy porušujúce právnu úpravu hazardných hier.

- 13 Ak je povolenie vydané, jeho držiteľ musí v zmysle článku 16 kráľovského dekrétu umožniť poriadkovým silám kedykoľvek vstúpiť do miestností, kde je povolená činnosť vykonávaná.

Trestné sankcie

- 14 Článok 4 zákona č. 401 z 13. decembra 1989 o zásahu v oblasti nelegálnych hier a stávok a ochrane riadneho vedenia športových súťaží (GURI č. 294 z 18. decembra 1989), zmenený a doplnený článkom 37 ods. 5 zákona č. 388 (ďalej len „zákon č. 401/89“), stanovuje za nezákonnú účasť na organizácii hazardných hier nasledujúce trestné sankcie:

„1. Kto sa nezákonne zúčastňuje organizácie lotérií, stávok alebo tipovacích súťaží, zákonne vyhradených štátu alebo iným koncesovaným subjektom, potrestá sa trestom odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky. Ten istý trest môže byť uložený každému, kto organizuje stávky alebo tipovacie súťaže na športové činnosti usporadúvané zo strany [CONI] a subjektov pod jeho autoritou alebo [UNIRE]. Kto sa nezákonne zúčastňuje verejnej organizácie stávok z iných súťaží osôb alebo zvierat, ako aj hazardných hier, potrestá sa trestom odňatia slobody na tri mesiace až jeden rok a peňažným trestom vo výške najmenej jeden milión lír...

2. Kto robí reklamu na tipovacie súťaže, hazardné hry alebo stávky organizované podľa podmienok opísaných v odseku 1 bez toho, aby bol spolupáchatelom niektorého z tam uvedených trestných činov, potrestá sa trestom odňatia slobody do troch mesiacov a peňažným trestom vo výške od päťtisíc do jedného milióna lír.

3. Kto sa zúčastňuje tipovacích súťaží, hazardných hier alebo stávok organizovaných podľa podmienok opísaných v odseku 1 bez toho, aby bol spolupáchatelom niektorého z tam uvedených trestných činov, potrestá sa trestom odňatia slobody do troch mesiacov alebo peňažným trestom vo výške od päťtisíc do jedného milióna lír.

...

4a. Tresty uvádzané týmto článkom sa uplatňujú na každého, kto bez koncesie a povolenia alebo licencie v zmysle článku 88 [kráľovského dekrétu] vykonáva v Taliansku organizovanú činnosť s cieľom prijímať alebo zbierať, alebo v každom prípade akokoľvek, telefonicky alebo diaľkovým prenosom údajov, uľahčiť prijímanie alebo zber akýchkoľvek stávok prijímaných kýmkoľvek v Taliansku alebo v zahraničí.

...“

Judikatúra Corte suprema di cassazione

- 15 Vo svojom rozsudku č. 111/04 z 26. apríla 2004 (ďalej len „rozsudok Gesualdi“), Corte suprema di cassazione (Taliansko) skúmal zlučiteľnosť talianskej právnej úpravy v oblasti hazardných hier s článkami 43 ES a 49 ES. V závere svojej analýzy došiel tento súd k záveru, že predmetná právna úprava nie je v rozpore s článkami 43 ES a 49 ES.
- 16 Corte suprema di cassazione v rozsudku Gesualdi konštatuje, že taliansky zákonodarca už mnoho rokov presadzuje v oblasti hazardných hier expanzívnu politiku s jasným cieľom zvýšenia príjmov štátu a že cieľ ochrany spotrebiteľa alebo obmedzení sklonov spotrebiteľov k hrám alebo obmedzení ponuky hier sa nemôže považovať za odôvodnenie talianskej legislatívy. Naopak, ako skutočný cieľ talianskej legislatívy identifikuje snahu o usmernenie aktivít hazardných hier do kontrolovateľných obehov s cieľom predídenia prevádzkovania týchto činností na kriminálne účely. Z tohto dôvodu talianska legislatíva podriaďuje osoby prevádzkujúce stávky a tipovacie súťaže, ako aj miesta, kde sa vykonáva toto prevádzkovanie, kontrole a dohľadu. Corte suprema di cassazione sa domnieva, že tieto ciele ako také môžu odôvodňovať obmedzenia slobody usadiť sa a slobodné poskytovanie služieb.
- 17 Pokiaľ ide o podmienky smerujúce k zabezpečeniu prehľadnosti zloženia akcionárov držiteľov koncesií, ktoré majú za cieľ najmä vylúčiť z výziev na predkladanie ponúk na udelenie koncesií spoločnosti, ktorých jednotliví akcionári nie sú kedykoľvek

identifikovateľní, Corte suprema di cassazione v rozsudku Gesualdi konštatuje, že talianska právna úprava ani nepriamo nevykonáva žiadnu diskrimináciu na ujmu zahraničných spoločností, pretože má za cieľ vylúčiť nielen zahraničné kapitálové spoločnosti, ktorých akcionári nemôžu byť presne identifikovaní, ale všetky talianske kapitálové spoločnosti, ktorých akcionári nemôžu byť presne identifikovaní.

Konania vo veci samej a prejudiciálne otázky

Udelenie koncesíí

- 18 Zo spisov vyplýva, že podľa ustanovení talianskej legislatívy uverejnila CONI 11. decembra 1998 výzvu na predkladanie ponúk na udelenie 1 000 koncesíí na usporadúvanie stávk na športové súťaže, keďže tento počet koncesíí bol považovaný na základe špecifického odhadu za postačujúci pre celé štátne územie. Súbežne ministerstvo hospodárstva a financií, so súhlasom ministerstva pôdohospodárstva a lesníctva, organizovalo výzvu na predkladanie ponúk týkajúcu sa 671 nových koncesíí na prijímanie stávk na konské dostihy a 329 existujúcich koncesíí bolo obnovených automaticky.
- 19 Uplatnenie ustanovení týkajúcich sa prehľadnosti zloženia akcionárov účinných pri predmetných výzvach na predkladanie ponúk malo za dôsledok najmä vylúčenie

z výzvy na predkladanie ponúk podnikateľov zriadených vo forme spoločností, ktorých akcie boli kótované na regulovaných trhoch, a preto bola, pokiaľ ide o tieto spoločnosti, stála a presná identifikácia individuálnych akcionárov nemožná. V nadväznosti na tieto výzvy na predkladanie ponúk boli v roku 1999 udelené koncesie platné šesť rokov a obnoviteľné na nové šesťročné obdobie.

Spoločnosť Stanley International Betting Ltd

- 20 Stanley International Betting Ltd (ďalej len „Stanley“) je spoločnosťou založenou podľa anglického práva, ktorá je súčasťou skupiny Stanley Leisure plc, spoločnosti založenej podľa anglického práva, ktorá je kótovaná na Londýnskej burze (Spojené kráľovstvo). Tieto dve spoločnosti majú svoje sídlo v meste Liverpool (Spojené kráľovstvo). Skupina podniká v oblasti hazardných hier a je to štvrtý najväčší bookmaker a najväčší prevádzkovateľ herní v Spojenom kráľovstve.
- 21 Stanley je jedným z operačných kanálov skupiny Stanley Leisure plc mimo Spojeného kráľovstva. Má riadne povolenie podnikáť ako bookmaker v zmysle licencie vystavenej mestským úradom Liverpool. Podlieha kontrole verejného poriadku a bezpečnosti zo strany britských orgánov, vnútorným kontrolám zákonnosti činnosti, kontrolám zo strany súkromnej audítorskej spoločnosti, ako aj kontrolám zo strany správy štátnych financií a daňovej správy v Spojenom kráľovstve.
- 22 V snahe získať koncesie na aspoň 100 miest prijímania stávk na talianskom území sa Stanley informoval o možnosti zúčastniť sa výzvy na predkladanie ponúk, ale uvedomoval si, že nemôže splniť podmienky týkajúce sa prehľadnosti zloženia

akcionárov z dôvodu, že je súčasťou skupiny kótovanej na regulovaných trhoch. Nezúčastnil sa teda výzvy na predkladanie ponúk a nemá koncesiu na usporadúvanie stávk.

Centrá prenosov údajov

23 Stanley podniká v Taliansku prostredníctvom viac ako dvesto pobočiek spoločne nazývaných „centrá prenosov údajov“ (ďalej len „CPÚ“). Tieto ponúkajú svoje služby v priestoroch prístupných verejnosti, v ktorých dávajú stávkujúcim k dispozícii linky na diaľkový prenos údajov, ktoré im umožňujú prístup na server Stanley, nachádzajúci sa v Spojenom kráľovstve. Stávkujúci môžu takýmto spôsobom, prostredníctvom diaľkového prenosu údajov, adresovať Stanley ponuky na športové stávky vybrané v programoch podujatí a kurzov poskytovaných zo strany Stanley, ako aj získať potvrdenie týchto ponúk, zaplatiť svoje stávky a prípadne získať svoje výhry.

24 CPÚ sú prevádzkované nezávislými podnikateľmi, ktorí sú voči Stanley zaviazaní zmluvne. Páni Placanica, Palazzese a Sorricchio, obvinení vo veci samej, sú všetci traja prevádzkovateľmi CPÚ spojenými so Stanley.

25 Zo spisu predloženého zo strany Tribunale di Teramo vyplýva, že páni Palazzese a Sorricchio žiadali od policajnej prefektúry v Atri pred začatím svojej činnosti

policajné povolenia podľa článku 88 kráľovského dekrétu. Tieto žiadosti zostali bez odpovede.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania Tribunale di Larino (vec C-338/04)

- 26 Vytýkajúc, že pán Placanica sa dopustil trestného činu uvedeného v článku 4 ods. 4a zákona č. 401/89, tým že ako prevádzkovateľ CPÚ na účet Stanley vykonával organizovanú činnosť zberu stávk bez požadovaného policajného povolenia, začalo ministerstvo vnútra voči menovanému trestné konanie pred Tribunale di Larino.
- 27 Uvedený súd vyslovil pochybnosti, pokiaľ ide o záver, ku ktorému došiel Corte suprema di cassazione vo svojom rozsudku Gesualdi, pokiaľ ide o zlučiteľnosť článku 4 ods. 4a zákona č. 401/89 s právom Spoločenstva. Pýta sa, či ciele verejného poriadku uvádzané zo strany Corte suprema di cassazione môžu odôvodniť predmetné obmedzenia.
- 28 Za týchto okolností Tribunale di Larino rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Považuje Súdny dvor pravidlo uvádzané v článku 4 ods. 4a zákona č. 401/89 za zlučiteľné so zásadami uvedenými v článku 43 [ES] a nasl., ako aj v článku 49 [ES] týkajúcich sa slobody usadiť sa a slobodného poskytovaniacezhraničných služieb,

rovnako vzhľadom na rozdiely vo výklade uvedené v rozhodnutiach Súdneho dvora... (osobitne v rozsudku Gambrelli a i. [už citovaný]) vo vzťahu k rozhodnutiu Corte suprema di cassazione, Sezioni Unite [vo veci Gesualdi]; najmä, môže Súdny dvor objasniť uplatniteľnosť právnej úpravy sankcií v Taliansku, na základe ktorej je obvinený pán Placanica?“

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania Tribunale di Teramo (veci C-359/04 a C-360/04)

29 Policajná prefektúra Atri, ktorá obviňuje pánov Palazzese a Sorricchio z toho, že vykonávali organizovanú činnosť s cieľom uľahčenia zberu stávk bez koncesie alebo policajného povolenia, pristúpila na základe článku 4 ods. 4a zákona č. 401/89 k preventívnemu zaisteniu ich nebytových priestorov a vybavenia. Keďže ministerstvo vnútra potvrdilo platnosť zaistenia, páni Palazzese a Sorricchio podali žalobu proti týmto zaistovacím opatreniam pred Tribunale di Teramo.

30 Menovaný súd zastáva názor, že obmedzenia uložené kapitálovým spoločnostiam kótovaným na regulovaných trhoch, ktoré im v roku 1999 bránili zúčastniť sa poslednej výzvy na predkladanie ponúk na udelenie koncesí na prevádzkovanie stávkových činností, sú nezlučiteľné so zásadami práva Spoločenstva, pretože vykonávajú diskrimináciu voči iným ako talianskym podnikateľom. V dôsledku toho, rovnako ako Tribunale di Larino, má tento súd pochybnosti o dôvodnosti rozsudku Gesualdi.

31 Za týchto okolností Tribunale di Teramo rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Tribunale [di Teramo] sa pýta, či sa môžu [článok 43 prvý odsek ES a článok 49 prvý odsek ES] vykladať v tom zmysle, že umožňujú členským štátom dočasne sa odchýliť (na obdobie šesť až dvanásť rokov) od zásad slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb v Európskej únii tým, že uzákonia bez súčasného porušenia vyššie uvedených zásad Spoločenstva:

- vydanie koncesíí na výkon určitých činností niektorým osobám, na dobu šesť až dvanásť rokov, a to na základe režimu predpisov, ktoré viedli k vylúčeniu určitých typov súťažiteľov (iných ako talianskych) z ponukového konania,

- zmenu tohto právneho režimu po uvedomení si, že nie je zlučiteľný so zásadami zakotvenými v článkoch 43 [ES] a 49... [ES], s cieľom umožniť, aby v budúcnosti umožňoval účasť na ponukovom konaní osobám, ktoré z neho boli predtým vylúčené,

- avšak bez pristúpenia k zrušeniu koncesíí na prevádzkovanie udelených pri účinnosti predchádzajúceho právneho režimu, ktorý, ako bolo uvedené, odporoval zásadám slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb a bez zorganizovania nového ponukového konania v súlade s novými pravidlami, ktoré rešpektujú uvedené zásady,

- naopak, pokračujú v trestnom stíhaní každého, kto koná v spojení s podnikateľmi, ktorí [hoci] sú oprávnení vykonávať takúto činnosť v členskom štáte pôvodu, nemohli žiadať o koncesiu na prevádzkovanie z dôvodu obmedzení uložených predchádzajúcim režimom udeľovania koncesíí, ktorý bol následne zrušený.“

³² Prvým uznesením predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 2004 boli veci C-359/04 a C-360/04 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku. Druhým uznesením predsedu Súdneho dvora z 27. januára 2006 bola vec C-338/04 spojená s vecami C-359/04 a C-360/04 na spoločné konanie na účely ústnej časti konania a rozsudku.

O prípustnosti prejudiciálnych otázok

³³ Všetky vlády, ktoré podali vo veci C-338/04 pripomienky, spochybnili, s výnimkou belgickej vlády, prípustnosť položenej otázky. Pokiaľ ide o veci C-359/04 a C-360/04, talianska a španielska vláda namietajú prípustnosť položenej otázky. Pokiaľ ide o vec C-338/04, portugalská a fínska vláda uvádzajú, že návrh na začatie prejudiciálneho konania Tribunale di Larino neobsahuje dostatočné informácie na to, aby bolo možné odpovedať na otázku, zatiaľ čo podľa talianskej, nemeckej, španielskej a francúzskej vlády sa položená otázka týka výkladu vnútroštátneho práva a nie práva Spoločenstva, a teda vyzýva Súdny dvor vysloviť sa k zlučiteľnosti predpisov vnútroštátneho práva s právom Spoločenstva. Talianska a španielska vláda vyjadrujú rovnakú výhradu, pokiaľ ide o prípustnosť otázky predloženej vo veciach C-359/04 a C-360/04.

- 34 Pokiaľ ide o informácie, ktoré musia byť poskytnuté Súdnemu dvoru v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania, je potrebné pripomenúť, že informácie neslúžia iba na to, aby umožnili Súdnemu dvoru dať odpovede, ale musia rovnako dať vládam členských štátov, ako aj iným zainteresovaným účastníkom, možnosť predložiť pripomienky podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pre tento cieľ je na jednej strane potrebné, aby vnútroštátny súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého sa začleňujú ním položené otázky, alebo prinajmenšom objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sa tieto otázky zakladajú. Na druhej strane musí návrh na začatie prejudiciálneho konania uvádzať presné dôvody, pre ktoré vnútroštátny súd považuje výklad práva Spoločenstva za sporný a polozenie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru za potrebné. V tomto kontexte je nevyhnutné, aby vnútroštátny súd v minimálnej miere objasnil dôvody výberu ustanovení práva Spoločenstva, ktorých výklad navrhol uskutočniť, a súvislosť, ktorá existuje medzi týmito ustanoveniami a ustanoveniami vnútroštátneho práva vzťahujúcimi sa na konanie vo veci samej (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 26. januára 1993, *Telemarsicabruzzo a i.*, C-320/90 až C-322/90, Zb. s. I-393, bod 6; zo 6. decembra 2005, *ABNA a i.*, C-453/03, C-11/04, C-12/04 a C-194/04, Zb. s. I-10423, body 45 až 47, ako aj z 19. septembra 2006, *Wilson*, C-506/04, Zb. s. I-8613, body 38 a 39).
- 35 Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Tribunale di Larino (vec C-338/04) spĺňa tieto požiadavky. V rozsahu, v akom sú vnútroštátny právny rámec, ako aj tvrdenia uvádzané účastníkmi v podstate zhodné s rámcom, do ktorého sa začleňuje už citovaný rozsudok *Gambelli a i.*, je odkaz na tento rozsudok postačujúci na to, aby Súdny dvor, ako aj vlády členských štátov a iní zainteresovaní účastníci identifikovali predmet konania vo veci samej.
- 36 Pokiaľ ide o rozdelenie zodpovednosti v rámci systému spolupráce zavedeného článkom 234 ES, je pravdou, že výklad vnútroštátnych ustanovení prislúcha vnútroštátnym súdom a nie Súdnemu dvoru, a Súdnemu dvoru neprislúcha

vyslovovať sa v rámci konania začatého podľa tohto článku k zlučiteľnosti predpisov vnútroštátneho práva s ustanoveniami práva Spoločenstva. Naopak, Súdny dvor má právomoc poskytnúť vnútroštátnemu súdu všetky výkladové prostriedky vyplývajúce z práva Spoločenstva, ktoré mu umožnia posúdiť zlučiteľnosť vnútroštátnych právnych predpisov s právnou úpravou Spoločenstva (pozri najmä rozsudky z 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, Zb. s. I-4165, bod 19, ako aj Wilson, už citovaný, body 34 a 35).

37 V tejto súvislosti generálny advokát dôvodne poznamenal v bode 70 svojich návrhov, že doslovné znenie prejudiciálnej otázky položenej zo strany Tribunale di Larino (vec C-338/04) vyzýva Súdny dvor na vyslovenie sa k zlučiteľnosti ustanovenia vnútroštátneho práva s právom Spoločenstva. Hoci Súdny dvor nemôže odpovedať na túto otázku tak, ako je formulovaná, nič nebráni dať vnútroštátnemu súdu odpoveď, poskytnúc mu výklad práva Spoločenstva, ktorý mu umožní rozhodnúť o zlučiteľnosti vnútroštátneho práva s právom Spoločenstva.

38 Otázka položená zo strany Tribunale di Teramo (veci C-359/04 a C-360/04), ako taká presne identifikuje účinky série vnútroštátnych legislatívnych zásahov a pýta sa Súdneho dvora na zlučiteľnosť týchto účinkov so Zmluvou ES. V dôsledku toho táto otázka nevyzýva Súdny dvor na vyslovenie sa k výkladu vnútroštátneho práva alebo k jeho zlučiteľnosti s právom Spoločenstva.

39 Položené otázky teda musia byť vyhlásené za prípustné.

O prejudiciálnych otázkach

40 Zo spisov predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že podnikateľ, ktorý chce v Taliansku vykonávať činnosť v odvetví hazardných hier, sa musí prispôbiť vnútroštátnej legislatíve, ktorá má tieto charakteristiky:

- povinnosť získať koncesiu,

- spôsob udelenia predmetných koncesií prostredníctvom výzvy na predkladanie ponúk vylučujúcich určité typy podnikateľov a najmä spoločnosti, ktorých jednotliví akcionári nie sú kedykoľvek identifikovateľní,

- povinnosť získania policajného povolenia a

- trestné sankcie v prípade nerešpektovania predmetnej legislatívy.

41 Položenými otázkami, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátne súdy v podstate pýtajú, či článkom 43 ES a 49 ES odporuje vnútroštátna právna úprava

týkajúca sa hazardných hier, akou je príslušná právna úprava vo veci samej, pokiaľ má táto právna úprava tieto charakteristiky.

- 42 Súdny dvor už konštatoval, že príslušná vnútroštátna legislatíva vo veci samej prináša tým, že zakazuje pod hrozbou trestných sankcií výkon činností v odvetví hazardných hier bez koncesie alebo policajného povolenia vydaného štátom, obmedzenia slobody usadiť sa, ako aj slobodného poskytovania služieb (rozsudok Gambelli a i., už citovaný, bod 59 a výrok).
- 43 Na jednej strane predstavujú obmedzenia uložené sprostredkovateľom, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej, prekážky slobode usadiť sa pre spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte, akou je Stanley, ktoré vykonávajú činnosť zberu stávk v iných členských štátoch prostredníctvom organizácie pobočiek, akými sú CPÚ, spravovanými obvinenými v konaniach vo veci samej (pozri rozsudok Gambelli a i., už citovaný, bod 46).
- 44 Na druhej strane, zákaz daný sprostredkovateľom, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej, uľahčiť poskytovanie stávkových služieb na športové podujatia organizované poskytovateľom, akým je Stanley, so sídlom v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom títo sprostredkovatelia vyvíjajú svoju činnosť, predstavuje obmedzenie práva tohto poskytovateľa na slobodné poskytovanie služieb, a to aj keď sprostredkovatelia majú sídlo v tom istom členskom štáte ako príjemca predmetných služieb (rozsudok Gambelli a i., už citovaný, bod 58).

- 45 Za týchto podmienok je potrebné skúmať, či obmedzenia, ktorých sa týka konanie vo veci samej, môžu byť prípustné ako odchýlky výslovne uvádzané článkami 45 ES a 46 ES alebo odôvodnené v súlade s judikatúrou Súdneho dvora naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu (rozsudok Gambelli a i., už citovaný, bod 60).
- 46 V tejto súvislosti judikatúra pripustila niekoľko naliehavých dôvodov všeobecného záujmu, akými sú ciele ochrany spotrebiteľov, predchádzanie podvodom a podnecovaniu občanov k nadmiernym výdavkom spojeným s hrami, ako aj predchádzanie narušeniam sociálneho poriadku vo všeobecnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. marca 1994, Schindler, C-275/92, Zb. s. I-1039, body 57 až 60; z 21. septembra 1999, Läärä a i., C-124/97, Zb. s. I-6067, body 32 a 33; Zenatti, už citovaný, body 30 a 31, ako aj Gambelli a i., už citovaný, bod 67).
- 47 V tomto kontexte morálne, náboženské alebo kultúrne osobitosti, ako aj morálne a finančne škodlivé dôsledky pre jednotlivca a spoločnosť, ktoré sa spájajú s hrami a stávkami, môžu odôvodňovať existenciu právomoci posúdenia vnútroštátnych orgánov pre určenie požiadaviek, ktoré so sebou prináša ochrana spotrebiteľa a verejného poriadku (rozsudok Gambelli a i., už citovaný, bod 63).
- 48 V tejto súvislosti môžu členské štáty určiť ciele svojej politiky v oblasti hazardných hier a prípadne presne definovať úroveň požadovanej ochrany, obmedzenia, ktoré ukladajú, však musia spĺňať podmienky, ktoré vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, pokiaľ ide o ich primeranosť.
- 49 V dôsledku toho je potrebné skúmať oddelene každé z obmedzení uložených vnútroštátnou legislatívou, najmä či je vhodné na zabezpečenie dosiahnutia cieľa

alebo cieľov uvádzaných predmetným členským štátom a či nejde nad rámec toho, čo je potrebné na ich dosiahnutie. V každom prípade musia byť tieto obmedzenia uplatňované nediskriminujúcim spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudky Gebhard, už citovaný, bod 37; Gambelli a i., už citovaný, body 64 a 65, ako aj z 13. novembra 2003, Lindman, C-42/02, Zb. s. I-13519, bod 25).

O požiadavke koncesie

- 50 Podnikateľ musí pre to, aby mohol podnikáť v Taliansku v odvetví hazardných hier, získať koncesiu. V zmysle používaného systému koncesií je počet podnikateľov obmedzený. Pokiaľ ide o prijímanie stávk, počet koncesií na usporadúvanie stávk na športové podujatia, odlišných od konských dostihov, ako aj počet koncesií na prijímanie stávk na konské dostihy je obmedzený na 1 000 pri každom type koncesie.
- 51 Na úvod je potrebné poznamenať, že skutočnosť, že tento počet koncesií bol pre obe kategórie, ako vyplýva zo spisov, považovaný za „postačujúci“ pre celé štátne územie, na základe špecifického odhadu nemôže sama osebe odôvodňovať obmedzenia slobody usadiť sa, ako aj obmedzenia slobodného poskytovania služieb vyplývajúceho z tohto obmedzenia.
- 52 Pokiaľ ide o ciele, ktoré by mohli odôvodňovať tieto obmedzenia, musí byť v tomto kontexte rozlišované medzi na jednej strane cieľom smerujúcim k zníženiu

príležitostí na hru a na druhej strane, v rozsahu, v akom sú hazardné hry povolené, cieľom spočívajúcim v boji s kriminalitou tým, že podnikatelia pôsobiaci v tomto odvetví podliehajú kontrole a aktivity hazardných hier sú usmerňované do takto kontrolovateľných systémov.

- 53 Pokiaľ ide o prvý typ cieľa, z judikatúry vyplýva, že hoci obmedzenia počtu podnikateľov môžu byť v zásade odôvodnené, tieto obmedzenia musia v každom prípade zodpovedať snahe skutočne obmedziť príležitosti na hru a obmedziť činnosti v tomto odvetví súvisle a systematicky (pozri v tomto zmysle rozsudky Zenatti, už citovaný, body 35 a 36, ako aj Gambelli a i., už citovaný, body 62 a 67).
- 54 Je však nesporné, že podľa judikatúry Corte suprema di cassazione taliansky zákonodarca sleduje v odvetví hazardných hier expanzívnu politiku s cieľom zvýšiť príjmy štátu a že žiadne odôvodnenie talianskej legislatívy nemôže byť založené na cieľoch obmedzenia sklonov spotrebiteľov k hrám alebo obmedzenia ponuky hier.
- 55 V skutočnosti je to druhý typ cieľa, a to cieľ smerujúci k predídeniu využívania činností hazardných hier na kriminálne alebo podvodné ciele, usmerniac ich do kontrolovateľných systémov, ktorý je identifikovaný ako skutočný cieľ talianskej legislatívy vo veci samej tak zo strany Corte suprema di cassazione, ako aj zo strany talianskej vlády v jej pripomienkach predložených pred Súdny dvorom. Z tohto

pohľadu môže byť politika kontrolovanej expanzie v odvetví hazardných hier skutočne v súlade s cieľom smerujúcim k pritiahnutiu hráčov vykonávajúcich činnosti nezákonných hier a stávk, ktoré sú ako také zakázané, na rozdiel od povolených a regulovaných činností. Ako to uviedla najmä belgická a francúzska vláda, na účel dosiahnutia tohto cieľa, musia oprávnení podnikatelia predstavovať spoľahlivú, ale zároveň atraktívnu alternatívu nezákonnej činnosti, čo samo osebe môže v sebe zahŕňať širokú ponuku hier, reklamu určitého rozsahu a využitie nových techník distribúcie.

56 Talianska vláda okrem toho citovala skutkové okolnosti, ako je najmä vyšetrovanie vykonané v odvetví hier a stávk šiestou stálou komisiou talianskeho senátu (financie a štátna pokladňa). Toto vyšetrovanie dospelo k záveru, že činnosti nezákonných hier a stávk, ktoré sú ako také zakázané, predstavujú v Taliansku závažný problém, ktorý by expanzia povolených a regulovaných činností mohla odstrániť. Podľa predmetného vyšetrovania je polovica celkového obratu odvetvia hazardných hier v Taliansku vytváraná nezákonnými činnosťami. Okrem iného bolo považované za realizovateľné, rozširujúc činnosti hier a stávk povolených zákonom, znovu získať z predmetných nezákonných činností časť obratu vo výške rovnajúcej sa aspoň výške obratu vytváraného činnosťami povolenými zákonom.

57 Za týchto okolností je systém koncesií spôsobilý vytvárať efektívny mechanizmus umožňujúci kontrolovať podnikateľov pôsobiacich v odvetví hazardných hier s cieľom predchádzať prevádzkovaní týchto činností na kriminálne alebo podvodné ciele. Naopak, Súdny dvor nedisponuje dostatočnými skutkovými dôkazmi postačujúcimi na posúdenie obmedzenia celkového množstva koncesií ako takého, vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z práva Spoločenstva.

- 58 Vnútroštátnym súdom bude prislúchať, aby overili, či v rozsahu, v akom vnútroštátna právna úprava obmedzuje počet podnikateľov pôsobiacich v odvetví hazardných hier, skutočne zodpovedá cieľu uvádzanému talianskou vládou, a to cieľu predchádzať prevádzkovaniu činností v tomto odvetví na kriminálne alebo podvodné účely. Rovnako vnútroštátnym súdom prislúcha overiť, či tieto obmedzenia spĺňajú podmienky, ktoré vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, pokiaľ ide o ich primeranosť.

O výzvach na predkladanie ponúk

- 59 Tribunale di Teramo (veci C-359/04 a C-360/04) výslovne zdôrazňuje vylúčenie kapitálových spoločností, ktorých jednotliví akcionári nie sú kedykoľvek identifikovateľní, a teda všetkých spoločností kótovaných na regulovaných trhoch, z výzvy na predkladanie ponúk na udelenie koncesii. Komisia Európskych spoločenských poznamenala, že toto obmedzenie má za následok vylúčenie z týchto výziev na predkladanie ponúk najdôležitejších podnikateľov Spoločenstva v odvetví hazardných hier, ktorí sú zriadení vo forme kapitálových spoločností s akciami kótovanými na regulovaných trhoch.
- 60 Na úvod je potrebné poznamenať, že otázka legality podmienok uložených v rámci výzvy na predkladanie ponúk v roku 1999 sa nestala bezpredmetnou zmenami legislatívy, ku ktorým došlo v roku 2002, ktoré od uvedenej doby umožňujú všetkým kapitálovým spoločnostiam, bez akéhokoľvek obmedzenia pokiaľ ide o ich formu, zúčastňovať sa výziev na predkladanie ponúk s cieľom udelenia koncesie. Ako poznamenáva Tribunale di Teramo, keďže koncesie udelené v roku 1999 boli platné počas obdobia šiestich rokov a obnoviteľné na ďalšie šesťročné obdobie a žiadna nová výzva na predkladanie ponúk nebola medzičasom predvídaná, vylúčenie

kapitálových spoločností kótovaných na regulovaných trhoch, ako aj sprostredkovateľov, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej, ktorí mohli konať na účet takýchto spoločností, z odvetvia hazardných hier, môže mať účinok až do roku 2011.

- 61 Súdny dvor už konštatoval, že hoci sa vylúčenie z výziev na predkladanie ponúk uplatňuje bez rozdielu na všetky kapitálové spoločnosti kótované na regulovaných trhoch, ktoré by mohli mať záujem o koncesie, či už majú sídlo v Taliansku alebo v inom členskom štáte, keďže absencia zahraničných podnikateľov medzi koncesionármi je spôsobená skutočnosťou, že talianska právna úprava v oblasti výziev na predkladanie ponúk v praxi vylučuje možnosť kapitálových spoločností kótovaných na regulovaných trhoch iných členských štátov získať koncesie, vnútroštátna právna úprava v oblasti výziev na predkladanie ponúk predstavuje na prvý pohľad obmedzenie slobody usadiť sa (rozsudok Gambelli a i., už citovaný, bod 48).
- 62 Nezávisle od otázky, či sa vylúčenie kapitálových spoločností kótovaných na regulovaných trhoch skutočne rovnako uplatňuje na podnikateľov so sídlom v Taliansku a podnikateľov pochádzajúcich z iných členských štátov, toto úplné vylúčenie ide nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie cieľa smerujúceho k tomu, aby podnikatelia pôsobiaci v odvetví hazardných hier neboli zapojení do kriminálnych alebo podvodných aktivít. Ako to poznamenal generálny advokát v bode 125 svojich návrhov, existujú iné prostriedky na kontrolu účtov a aktivít podnikateľov v odvetví hazardných hier, menej obmedzujúce slobodu usadiť sa a slobodné poskytovanie služieb, ako prostriedky spočívajúce v zbere informácií o ich predstaviteľoch alebo ich hlavných akcionároch. Toto konštatovanie je podložené skutočnosťou, že taliansky zákonodarca veril v možnosť úplného zrušenia predmetného vylúčenia zákonom o financiách z roku 2003 bez toho, aby ho nahradil inými reštriktívnymi opatreniami.

63 Pokiaľ ide o dôsledky vyplývajúce z nezákonnosti vylúčenia určitého počtu podnikateľov z výziev na predkladanie ponúk s cieľom udelenia existujúcich koncesíí, prislúcha vnútroštátnemu právnemu poriadku určiť procesné podmienky zabezpečenia zachovania práv, ktoré podnikatelia vyvodzujú z priameho účinku práva Spoločenstva tak, aby tieto podmienky neboli menej priaznivé než podmienky upravujúce podobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a aby v praxi neurobili výkon práv udelených právnym poriadkom Spoločenstva nemožným alebo mimoriadne zložitým (zásada efektivity) (pozri rozsudky z 20. septembra 2001, *Courage a Crehan*, C-453/99, Zb. s. I-6297, bod 29, ako aj z 19. septembra 2006, *i-21 Germany a Arcor*, C-392/04 a C-422/04, Zb. s. I-8559, bod 57). Odvolanie a znovurozdelenie starých koncesíí, ako aj súťaž na adekvátny počet nových koncesíí mohli byť v tejto súvislosti vhodnými riešeniami. Napriek tomu je potrebné v každom prípade konštatovať, že pri absencii postupu udelenia koncesíí otvoreného pre podnikateľov, ktorí boli nezákonne vylúčení z možnosti získať koncesiu pri poslednej výzve na predkladanie ponúk, nemôže byť absencia koncesie predmetom sankcií voči takýmto podnikateľom.

64 Články 43 ES a 49 ES sa teda majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá vylučuje a navyše pokračuje vo vylučovaní podnikateľov zriadených vo forme kapitálových spoločností, ktorých akcie sú kótované na regulovaných trhoch, z odvetvia hazardných hier.

O požiadavke policajného povolenia

65 Požiadavka, aby podnikatelia pôsobiaci v odvetví hazardných hier, ako aj ich prevádzkové priestory boli podriadení prvotnej kontrole, ako aj pokračujúcemu

dohľadu jasne prispieva k cieľu smerujúcemu k predídeniu tomu, aby títo podnikatelia neboli zapojení do kriminálnych alebo podvodných aktivít a zdá sa byť opatrením skutočne primeraným tomuto cieľu.

⁶⁶ Zo spisu však vyplýva, že obvinení v konaniach vo veci samej boli pripravení získať policajné povolenie a podriaďiť sa takejto kontrole a takému dohľadu. Keďže policajné povolenia sú vydávané len držiteľom koncesíí, pre obvinených bolo nemožné získať takéto povolenia. V tejto súvislosti zo spisu rovnako vyplýva, že páni Palazzese a Sorricchio pred začatím svojich činností požiadali o policajné povolenie podľa článku 88 kráľovského dekrétu, ale že ich žiadosti zostali bez odpovede.

⁶⁷ Ako poznamenal generálny advokát v bode 123 svojich návrhov, konanie o udelení policajného povolenia je za týchto okolností postihnuté vyššie identifikovanými vadami, ktoré ovplyvnili udelenie koncesie. Absencia policajného povolenia v dôsledku toho nemôže v žiadnom prípade byť vytýkaná osobám, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej, ktoré nemohli získať takéto povolenia z dôvodu skutočnosti, že vydanie takeéhoto povolenia predpokladá udelenie koncesie, ktorú tieto osoby v rozpore s právom Spoločenstva nemohli získať.

O trestných sankciách

⁶⁸ Hoci v zásade patrí trestná legislatíva do právomoci členských štátov, judikatúrou je ustálené, že právo Spoločenstva ukladá obmedzenia tejto právomoci a takáto

legislatíva nesmie obmedzovať základné slobody zaručené právom Spoločenstva (pozri rozsudok z 19. januára 1999, Calfa, C-348/96, Zb. s. I-11, bod 17).

- 69 Z judikatúry okrem iného vyplýva, že členský štát nemôže uplatňovať trestnú sankciu za nesplnenú administratívnu formalitu, ak splnenie tejto formality bolo odmietnuté alebo znemožnené predmetným členským štátom v rozpore s právom Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 1983, Rienks, 5/83, Zb. s. 4233, body 10 a 11).
- 70 Zdá sa že osoby, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej, vo svojom postavení prevádzkovateľov CPU spojených so spoločnosťou organizujúcou stávky, ktorá je kótovaná na regulovaných trhoch a so sídlom v inom členskom štáte, nijako nemohli získať talianskou legislatívou vyžadované koncesie a policajné povolenia, pretože Talianska republika v rozpore s právom Spoločenstva podriaďuje vydanie policajného povolenia držbou koncesie a pretože tento členský štát v čase poslednej výzvy na predkladanie ponúk v konaniach vo veci samej odmietal udeliť koncesie spoločnostiam kótovaným na regulovaných trhoch. Za týchto okolností Talianska republika nemôže uplatňovať trestné sankcie za vykonávanie organizovanej činnosti zberu stávok bez koncesie alebo policajného povolenia voči osobám, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej.
- 71 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že články 43 ES a 49 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá ukladá trestné sankcie osobám, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej, za výkon organizovanej činnosti zberu stávok pri absencii vnútroštátnou

legislatívou vyžadovanej koncesie alebo policajného povolenia, ak tieto osoby nemohli získať predmetné koncesie alebo povolenia z dôvodu odmietnutia tohto členského štátu udeliť im ich, ktoré bolo v rozpore s právom Spoločenstva.

72 Vzhľadom na súhrn vyššie uvedených úvah je na položené otázky potrebné odpovedať takto:

1. Vnútroštátna právna úprava, ktorá zakazuje výkon činností zberu, prijímania, zapisovania a prenosu návrhov na stávky, najmä na športové podujatia, bez koncesie alebo policajného povolenia, vydaných predmetným členským štátom, predstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, ako aj slobodného poskytovania služieb stanovených článkami 43 ES a 49 ES.
2. Vnútroštátnym súdom bude prislúchať, aby overili, či v rozsahu, v akom vnútroštátna právna úprava obmedzuje počet podnikateľov pôsobiacich v odvetví hazardných hier, skutočne zodpovedá cieľu predchádzať prevádzkovaní činností v tomto odvetví na kriminálne alebo podvodné účely.
3. Články 43 ES a 49 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá vylučuje a navyše pokračuje vo vylučovaní podnikateľov zriadených vo forme kapitálových spoločností, ktorých akcie sú kótované na regulovaných trhoch, z odvetvia hazardných hier.

4. Články 43 ES a 49 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá ukladá trestné sankcie osobám, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej, za výkon organizovanej činnosti zberu stávk pri absencii koncesie alebo policajného povolenia vyžadovaných vnútroštátnou legislatívou, ak tieto osoby nemohli získať predmetné koncesie alebo povolenia z dôvodu odmietnutia tohto členského štátu udeliť im ich, ktoré bolo v rozpore s právom Spoločenstva.

O trovách

- ⁷³ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. **Vnútroštátna právna úprava, ktorá zakazuje výkon činností zberu, prijímania, zapisovania a prenosu návrhov na stávky, najmä na športové podujatia, bez koncesie alebo policajného povolenia vydaných predmetným**

členským štátom, predstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, ako aj slobodného poskytovania služieb stanovených článkami 43 ES a 49 ES.

2. Vnútroštátnym súdom bude prislúchať, aby overili, či v rozsahu, v akom vnútroštátna právna úprava obmedzuje počet podnikateľov pôsobiacich v odvetví hazardných hier, skutočne zodpovedá cieľu predchádzať prevádzkovaniu činností v tomto odvetví na kriminálne alebo podvodné účely.
3. Články 43 ES a 49 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá vylučuje a pokračuje vo vylučovaní podnikateľov zriadených vo forme kapitálových spoločností, ktorých akcie sú kótované na regulovaných trhoch, z odvetvia hazardných hier.
4. Články 43 ES a 49 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá ukladá trestné sankcie osobám, akými sú obvinení v konaniach vo veci samej, za výkon organizovanej činnosti zberu stávk pri absencii koncesie alebo policajného povolenia vyžadovaných vnútroštátnou legislatívou, ak tieto osoby nemohli získať predmetné koncesie alebo povolenia z dôvodu odmietnutia tohto členského štátu udeliť im ich, ktoré bolo v rozpore s právom Spoločenstva.

Podpisy